

A PROPOSIT DEL CURS DE SEGUR OBRER

LES INVERSIONS FINANCIERO-SOCIALS

Tot sovint, quan del retir obrer es tracta, hom sent dir i repetir allò que sona de manera tan poc simpàtica en les orelles dels no enterats; «tot plegat això es redueix a una pesseta diària als 65 anys; i d'aquesta quantitat per a què n'hi hà?» I és evident que aquesta afirmació demostra una greu ignorància de ço que és el règim de retir, part del tot orgànic de l'assegurança social. Tant val això com desconèixer tot el règim de millores, com ignorar les possibilitats d'aixamplament del règim (que es troba en els seus inicis) i com volguer oblidar la Çona social del retir, que es tan ampla i tan fecunda en possibilitats de tota mena.

Si el retir obrer s'havia de reduir a crear uns quants milers d'assegurats, encara que aquests fossin del món obrer, no tindria realment un objecte definitivament acomplert. En definitiva, com diu el Sr. Maluquer, aquest segur social, així's, no es distingiria gaire del segur clàssic, car si ara els assegurats en aquest són homes de les classes nomenades burgeses, en el segur social (en aquesta esfera merament individual) serien homes de les classes dites proletàries. Però l'essència del Segur clàssic persistiria, i les derivacions socials del mateix no s'ovirarien en lloc.

On radica, doncs, la definitiva i substancial diferència entre aquell segur clàssic i el segur social? Principalment, en

aquesta esfera de les inversions financiero-socials dels cabals del Retir obrer.

Mitjansant aquestes inversions es pot arribar a resultats de millorament de vida social insospitats. Les Caixes alemanyes del Segur d'Invalidesa indemnitzen molts casos produïts per accidents del treball; però a l'ensem atenen a necessitats socials per mitjà de la col·locació financiero-socials de part de llurs fons. I en 1908, per exemple, havien ja dedicat més de 250 milions de marcs a préstecs per habitacions econòmiques; quasi 90 milions per a la construcció d'hospitals i sanatoris populars; uns 150 milions de marcs per a obres de foment d'higiene pública, com clavagueres, etc. I en quina proporció no deuria minvar la mortalitat per certes malalties infeccioses per rahó d'aquestes inversions de caràcter social!

*
**

Sortosament a Espanya ja no solament hem de viure, en aquest extrem, d'exemples dels demés païssos. En dades recentment publicades per l'Institut Nacional de Previsió es fan pujar a uns 23 milions les pessetes invertides en atencions socials, que a la vegada garantitzen el retir obrer. I es dona el cas que alguna Caixa col·laboradora de regions pobres, com la mateixa de Salamanca, ha impulsat la cons-

trucció de 30 edificis escolars i en té altres 50 en preparació.

I sense sortir de Catalunya, la tasca de la Caixa de Pensions en aquest ram de les inversions socials es formidablement extraordinària. Amb deixar consignats aquí els noms de l'Institut de la Dona que treballa (amb 12.000 associades, clíniques espléndides de medicina i cirurgia, dos colossals cases de família, etc.), de l'Assil-Ampar de Santa Llúcia, de l'Institut de rehabilitació de mutilats, del Sanatori i Colonia anti-tuberculosa de Terrassa, etc., n'hi ha prou per a fer-se càrrec de la importància d'aquestes inversions.

Suara mateix i en aquesta mateixa contrada tarragonina, una Comunitat de Regants de l'Ebre, ha rebut 150.000 pessetes per a portar a cap l'obra per a ells de redempció de llur riquesa. I es el Retir Obrer, administrat per la Caixa de Pensions, qui ha fet el miracle.

I tingui's en compte que les reserves i garanties de les pensions estan calculades

matemàticament, i que les inversions socials formen part d'aquest càlcul; de manera que en lloc de tancar un perill per aquella garantia, les inversions financiero-socials en son una garantia més.

No es veritat que als ulls dels no iniciats aquest món es un món completament nou? No es veritat que son amplíssims i insospitats els horitzons que obre a nostra mirada?

Doncs en el Curs de Segur Obrer aquests horitzons seran obirats per tots mitjansant dos exemplars; el de Bèlgica, amb la tasca formidable ja portada a cap, i el d'Espanya amb la ja no petita tasca realitzada. I en tots dos s'hi trobarà un estímul i una satisfacció. Estímul per a seguir l'obra ja començada sota tan bells auguris; i satisfacció per aquesta mateixa obra que serà mostrada als deixebles com quelcom ferm, amb tots els esplendors de la doctrina i amb totes les llums del fet.

I heu's-aquí per on el Curs resultarà doblement interessant.

JOSEP M. GICH

CANÇÓ NADALENCA

*Ai, Nadal Nadal,
que'n duus d'alegria,
amb el Naixement
i l'estel d'argent
de l'Epifania.*

*Vora de la llar
la mainada crida.
—Demà es Nadall
O el vell portal
amb la palla trida.*

*I el goig dels infants
encara perdura.
Diuen amb anhel:*

*—Tastarem la mel
i la confitura.*

*I l'infant més xic
reprèn la tonada,
que es torna perfum
i amara de llum
tota la fillada.*

*Ai, nit de Nadal,
nit de meravella!
En el cel lluent
hi ha un tremolament
de claror novella...*

F. MARIA M.

Reus, Desembre 1925.